

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis
Oratorii Fvndatoris**

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Præpositus Congregationis perpetuus renunciatur Philippus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

animi vulnus aperire , quod & die
in sequenti facta totius vitæ confes-
sione diligentissimè præsttit. Tum
redit more solito ad Philippum, quē
ille intuitus , etsi eius peractæ con-
fessionis nescius , ex solo tamē aspe-
ctu animi mutationem nouit , fa-
ctum laudat, aliumq; eum esse quām
dudum, fatetur : quid tua isthæc in-
quit, nunc noua figura oris , & vul-
tus? aliis mihi videris modò , quam
antea; nouum mihi crede , vultum
induisti; quæ profectò res ut magna,
insolita, atq; inusitata , ita adolescē-
tem noua admiratione affecit. Vixit
is deinceps sub frequenti sacramē-
torum v̄su, tantumq; hausit ex ea re
roboris, ut se totum Deo corpore,
animoque dicauerit.

*Præpositus Congregationis perpetuus re-
nuntiatur Philippus.*

In terim cum Philippus apud suos
esset , visum est tandem Patri-
bus , quem parentem , & auctorem

Vitæ lib. 2.

V 4

Con-

Congregationis habebant, eundem etiam ipsiusmet Congregatio-
nis perpetuum habere Præpositum
Generalem, cuius partes sunt cæte-
ris cum potestate præesse, idq; miro
omnium consensu; dictis sine varia-
tione sententijs decretum est codē
xij. kal. Iulias eo prorsus inuito, ac
retinente, suoque inclusō cubiculo:
fugiebat enim Philippus id onus, vt
erat homo quietis, ac vitæ priuatæ
cupidissimus, summaq; animi de-
missione ornatus.

Erat eo tempore lex, vt Præposi-
ti Generalis munus tres annos du-
raret, aut ad summum sex, quibus
exactis nihil amplius potestatis ha-
beret, neque confirmari posset: quā
quidem legem interpretati sunt Pa-
tres, ne Philippum comprehende-
ret: ergo decreuerunt, atque san-
ixerunt iterum, vt Præpositi Gene-
ralis potestas vno excepto Philip-
po, triennij spatio definiretur, ea
conditione, vt præscripto muneri

tempo-

tēpore exacto Pr̄epositi potestas ad tres alios annos , modò id Congregationis bono conducere visū esset, prorogari posset: verūm post Philippi obitum , anno huius s̄eculi nonagesimo sexto , mense Maio , ea lex decreto vniuersæ Congregationis irrita facta est ; noua in posterum constituta , qua Patribus facultas daretur Pr̄epositum Generalem nō exacto triennio solūm , sed iterum etiā tertio, ac deinceps, dum Congregationi id expedire nouerint, confirmandi.

Illud non inuoluam silentio , ca fuisse Philippum mente, vt cuperet, quam vitæ institutique rationem Congregatio initio ceperat , eam perpetuò retineret: hinc factum est, vt omnibus testatum esse voluerit, id sibi in desiderio esse, vt qui Congregationis instituta amplectentur, nunquam se voti, vt sacramenti vinculo, neque in pr̄esens , neque in posterum obstringerent. Quod

Vitæ lib. 2.

V 5

si qui

si qui perfectioris vitæ desiderio stimulante Religiorum statum amplecti malint , seu iuramento, aut promissione aliqua se obstringere, ijs liberum omnino esse ad quamcunque velint Religiosorum familiam sese recipere : qui verò in Congregatione vitam agere decreuerint, arreptam initio viuendi rationem immutare non præsumant, sic viuant tamen, ut mutuis se charitatis nexibus colligantes, bonus Christi odor omnibus ubique fiant ; illud in primis attendentes, ut partim exemplo vitæ , partim verbi Dei prædicatione religiosi esse videantur.

Præscripsit insuper leges ad Congregationis vocationem , & spiritu quām accommodatissimas, quas suscepserunt omnes : tum verò ne domesticæ pacis, atque concordiæ bonum disperderetur, statuit, ut si qui inobedientes inter eos essent , seu alios suo exemplo offenderent,

hi tan-

hi tanquam ad nostrum institutum
minus apti, si corrigi non possent,
è Congregatione pellerentur.

Illud præterea monebat sæpiissi-
mè alumnos, ne rebus externis
sed Christianis virtutibus delecta-
rentur, in idque studij pro viribus
incumberent, vt humilitatem, obe-
dientiam, patientiam, charita-
tem, castitatem, caducarum rerum
contemptum, mansuetudinem, cę-
terasque virtutes intus, forisque
possiderent; ea præterea esset in o-
mnibus eorum vitæ ratio, quæ in-
ter sæculi licentiam, & asperas sacra-
rum familiarum obseruationes au-
ream quandam mediocritatem cō-
tineret, vt id vitæ institutum spe-
ctantes, qui in mundi luxu vitam a-
gunt, si Religiosorum cœnobijs ob-
vitæ asperitatem se mancipare non
possint, habeant quò se recipient,
quòue confugiant, vbi mores cor-
rigere, parare virtutes, piè demum
sancteq; vitam instituere valeant.

Præ-